

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Obvodní soud pro Prahu 2 rozhodl soudkyní Mgr. Lucií Šenkovou v právní věci

žalobkyně: M. K. narozená
bytem
zastoupené advokátem Mgr. Václavem Jindrou
sídlem Balbínova 223/5, 120 00 Praha 2

proti
žalované: Česká republika - Ministerstvo spravedlnosti, IČO: 00025429
sídlem Vyšehradská 16, 128 10 Praha 2

o zaplacení 342 350 Kč

takto:

- I. Žalovaná je povinna zaplatit žalobkyni částku 118 988 Kč do 15 dnů od právní moci rozsudku.
- II. Žaloba se v části, ve které se žalobkyně domáhala, aby byla žalované uložena povinnost zaplatit žalobkyni částku 223 362 Kč, zamítá.
- III. Žalovaná je povinna zaplatit žalobkyni na náhradě nákladů řízení částku 14 342 Kč k rukám právního zástupce žalobkyně Mgr. Václava Jindry ve lhůtě 15 dnů od právní moci rozsudku.

Odůvodnění:

1. Žalobkyně se žalobou podanou dne 8. 12. 2021 domáhala finančního zadostiučinění nemajetkové újmy ve výši 342 350 Kč, která jí vznikla nesprávným úředním postupem v řízení vedeném u Okresního soudu v Tachově pod sp. zn. Nesprávný úřední postup soudu žalobkyně spatřovala v nepřiměřené délce řízení o vypořádání společného jmění manželů, které trvalo téměř 15 let. Řízení bylo zahájeno dne 13. 1. 2006 žalobou podanou manželem a skončilo schválením smíru dne 9. 12. 2021. Uvedla, že věc byla vcelku jednoduchá, ale v řízení docházelo ke značným průtahům i v důsledku chyb soudu I. stupně,

- kvůli kterým byla rozhodnutí soudu I. stupně opakovaně rušena. Žalobkyně požadovala za jeden rok trvání řízení 30 000 Kč a za první dva roky řízení odškodnění v poloviční výši. Základní částku navrhla zvýšit o 50 % z důvodu nízké složitosti a postupu soudů. Důvody pro snížení základní částky žalobkyně neshledala. Žalobkyně navíc zmínila, že požaduje odškodnění i kompenzačního řízení. Dále zmínila, že řízení pro ni bylo finančně náročné na nákladech řízení a délka řízení se promítla v hodnotách movitých a nemovitých věci. Žalovaná nárok žalobkyně předběžně projednala a poskytla žalobkyni odškodnění ve výši 158 650 Kč. Po zohlednění plnění žalované žalobkyně požadovala přiznání částky 342 350 Kč.
2. Žalovaná v písemném vyjádření k žalobě rovněž shledala délku řízení za nepřiměřenou a navrhla žalobu zamítnout z důvodu, že žalobkyni v mimosoudním projednání poskytla dostatečné odškodnění ve výši 158 650 Kč. Potvrdila, že žalobkyně podáním doručeným jí dne 11. 5. 2021 uplatnila nárok na poskytnutí zadostiučinění za nemajetkovou újmu z titulu nepřiměřené délky řízení vedeného u Okresního soudu v Tachově pod sp. zn. [REDAKCE]. Podrobně rozvedla zjištění, která učinila ze spisu sp. zn. [REDAKCE]. Řízení bylo zahájeno dne 13. 1. 2006, přičemž žalobkyně vystupovala v pozici žalované, a skončilo 11. 3. 2021 nabytím usnesení o schválení smíru právní moci. Řízení trvalo vůči žalobkyni 14 let a 11 měsíců, bylo skutkově a právně složité, zahrnovalo obsáhlé dokazování včetně ustanovení sedmi znalců a zpracování revizních znaleckých posudků. Ve věci rozhodovaly soudy na dvou stupních soudní soustavy a Ústavní soud, kdy soud I. stupně rozhodoval pětkrát, odvolací soud také pětkrát a Ústavní soud jednou. Odvolací soud rozhodoval o řadě odvolání proti rozhodnutím procesní povahy. Uvedla, že účastníci řízení se na délce řízení podíleli svou procesní aktivitou a žalobkyně opakovanými žádostmi o odročení a bezúspěšným mimosoudním vyjednáváním sporu s žalobcem. Význam řízení pro žalobkyni shledala jako běžný. Žalovaná při stanovení konkrétní výše zadostiučinění dospěla nejprve k základní částce 264 417 Kč, přičemž vyšla z částky 19 000 Kč za jeden rok řízení a za první dva roky řízení z částky v poloviční výši. Základní částku následně snížila o 30 % z důvodu složitosti a o 10 % pro podíl žalobkyně na délce řízení.
 3. Soud ve věci postupoval podle ust. § 115a o.s.ř. a rozhodl bez nařízení jednání, neboť účastníci s rozhodnutím bez nařízení jednání souhlasili.
 4. Z listinných důkazů, přiložených k žalobě a k vyjádření žalované (spis Okresního soudu v Tachově sp. zn. [REDAKCE], žádost žalobkyně o náhradu nemajetkové újmy ze dne 11. 5. 2021, doručka datové zprávy ze dne 11. 5. 2021, emailová komunikace mezi žalobkyní a žalovanou ve dnech 4. až 8. 11. 2021 a stanovisko žalované z 8. 11. 2021) soud dospěl k následujícímu závěru o skutkovém stavu:
 5. Ze spisu Okresního soudu v Tachově sp. zn. [REDAKCE] se podává, že dne 13. 1. 2006 podal R. [REDAKCE] K. [REDAKCE] žalobu o vypořádání společného jmění manželů proti žalobkyni (v obsahu spisu dále jen „žalovaná“). Usnesením ze dne 16. 1. 2006 byl žalobce vyzván k zaplacení soudního poplatku za žalobu. Dne 19. 1. 2006 bylo soudu doručeno podání s opravou bydliště žalované. Referátem ze dne 15. 2. 2006 bylo nařízeno jednání na 2. 3. 2006 a žaloba byla zaslána žalované k vyjádření (doručena dne 3. 3. 2006). Dne 2. 3. 2006 se konalo jednání bez účastníků, které bylo odročeno na 16. 3. 2006 za účelem opětovného předvolání účastníků. Dne 16. 3. 2006 se konalo jednání, kde bylo konstatováno, že se účastníci na mimosoudním vyřízení věci neshodli a závěrem jednání odročeno na neurčito za účelem provedení důkazů. Dne 5. 4. 2006 byl urgován zástupce žalované k podání vyjádření ve věci. Vyjádření žalované bylo soudu doručeno dne 19. 4. 2006 a téhož dne bylo přeposláno žalobci k vyjádření. Podání stanoviska žalobce bylo urgováno přípisem ze dne 9. 5. 2006, téhož dne žalobce požádal o prodloužení lhůty k vyjádření do 12. 5. 2006. Následují urgence žalobce k podání vyjádření, a to dne 17. 5. 2006 a 20. 6. 2006. Dne 21. 6. 2006 právním zástupcem žalobce doručeno vyjádření žalobce ke stanovisku žalované a dále sděleno, že dohledávají důkazy vztahující se k vyjádření žalované. Dne 22. 6. 2006 stanovisko žalobce přeposláno

žalované k vyjádření, vyjádření urgováno dne 18. 7. 2006. Dne 28. 7. 2006 a 25. 8. 2006 žalobce požádal o nařízení jednání. Referátem ze dne 7. 9. 2006 soud nařídil jednání na 27. 9. 2006. Dne 8. 9. 2006 soud obdržel vyjádření žalované. Dne 21. 9. 2006 žalobce požádal o odročení jednání z důvodu školení. Téhož dne bylo právnímu zástupci sděleno, že je nutné si zajistit substituci na jednání. Dne 27. 9. 2006 se konalo jednání, kde proběhl výslech žalobce a závěrem bylo jednání odročeno na 19. 10. 2006 za účelem provedení dalších důkazů výslechu žalované. Dne 19. 10. 2006 se konalo jednání, kde byla vyslechnuta žalovaná a provedeny důkazy, závěrem jednání odročeno na neurčito za účelem mimosoudního vyřízení věci. Dne 3. 11. 2006 zástupce žalobce sdělil, že probíhá mimosoudní jednání ve věci. Dne 7. 12. 2006 byl zaslán přípis žalobci ke sdělení stavu mimosoudního jednání ve věci. Přípisem zástupce žalované, doručeným dne 11. 12. 2006, bylo sděleno, že pravděpodobnost dosažení dohody mezi účastníky je velice nízká. Následují výzvy soudu ze dne 11. 12. 2006 a 8. 1. 2007, kterými byl žalobce vyzván ke sdělení stanoviska ohledně mimosoudního vyřízení věci. Dne 9. 1. 2007 právní zástupce žalobce sdělil, že žalobce na žalobě v plném rozsahu trvá, neboť k mimosoudnímu vyřízení věci nedošlo. Referátem ze dne 9. 1. 2007 bylo nařízení jednání na 8. 2. 2007, které bylo závěrem odročeno za účelem dodání důkazů. Přípisem ze dne 12. 2. 2007 byli zástupci účastníků vyzváni k předložení důkazů. Dne 6. 3. 2007 bylo žalobcem sděleno, že důkazy budou založeny do spisu bezodkladně po jejich opatření žalobcem. Dne 12. 3. 2007 žalovaná založila do spisu důkazy. Přípisem ze dne 21. 5. 2007 soud vyzval finanční instituce ke sdělení zůstatku finančních prostředků na účtech účastníků a dalších důkazů prokazujících pohyb finančních prostředků na účtech. Dne 28. 5. 2007 bylo doručeno vyjádření pojišťovny k pojistným smlouvám účastníků. Dne 19. 3. 2007 založeny důkazy žalobce. Následují reakce finančních institucí ze dne 8. 6. 2007 a 18. 6. 2007 na přípis soudu. Třemi usneseními ze dne 16. 7. 2007 byli ustanoveni znalci k ocenění majetku (byt, zařízení bytu a motorové vozidlo). Dne 13. 8. 2007 spis odeslán prvnímu znalci, dne 12. 9. 2007 byl doručen znalecký posudek. Dne 13. 9. 2007 žalovaná navrhla provést doplnění ocenění majetku. Přípisem ze dne 17. 9. 2007 byl znalec vyzván k doplnění vyúčtování znalečného a přípisem ze dne 21. 9. 2007 byl žalobce vyzván k vyjádření se k návrhu žalované na ocenění majetku. Přípisem ze dne 2. 10. 2007 byli žalobce i žalovaná vyzváni ke sdělení dat nabytí majetku vztahující se k profesní praxi žalobce. Usnesením ze dne 16. 10. 2007 bylo přiznáno znalečné. Dne 24. 10. 2007 se žalobce vyjádřil k majetku tvořícího jeho profesní praxi. Dne 7. 11. 2007 byl doručen návrh žalované k doplnění důkazů žalobcem. Dne 13. 11. 2007 urgováni znalci k vyhotovení znaleckých posudků a přípis žalobci k předložení důkazů ohledně nabytí majetku vztahujícího se k jeho profesní praxi. Dne 26. 11. 2007 doručen přípis žalobce s návrhem na doplnění znaleckého posudku. Usnesením ze dne 26. 11. 2007 ustanoven nový znalec (z důvodu úmrtí znalce). Dne 7. 12. 2007 doručen návrh žalobce na doplnění důkazů a námitka podjatosti znalce. Dne 13. 12. 2007 byl doručen znalecký posudek o ocenění bytové jednotky. Přípisem ze dne 18. 12. 2007 byl znalec vyzván k doplnění vyúčtování znalečného a znalecký posudek byl rozeslán účastníkům. Dne 31. 12. 2007 sděleno žalovanou, že nesouhlasí s námitkou podjatosti znalce. Usnesením ze dne 14. 1. 2008 byl ustanoven nový znalec k ocenění vozidla. Dne 7. 2. 2008 soud obdržel znalecký posudek o stanovení ceny vozidla. Dne 26. 2. 2008 doručil zástupce žalobce námitky k ocenění majetku znalcem a navrhl jeho doplnění. Usnesením ze dne 20. 3. 2008 bylo přiznáno znalečné. Dne 30. 3. 2008 zaslán přípis účastníkům s dotazem, zda požadují výslech znalců a sděleno žalobci, že doplnění znaleckého posudku nebude provedeno. Dne 21. 3. 2008 doručen dotaz žalované na znalce, dne 1. 4. 2008 urgován žalobce ke sdělení stanoviska, dne 10. 4. 2008 žalobcem sděleno, že trvá na výslechu znalců. Sdělením ze dne 15. 4. 2008 žalovaná uvedla, že na výslechu netrvá. Referátem ze dne 15. 4. 2008 nařízeno jednání na 7. 5. 2008. Žalovaná zažádala dne 22. 4. 2008 o odročení jednání z důvodu kolize. Usnesením ze dne 20. 2. 2008 bylo jednání odročeno a nařízeno na 22. 5. 2008. Dne 22. 5. 2008 se konalo jednání, kde proběhly výslechy znalců, a jednání bylo závěrem odročeno na neurčito za účelem provedení dalšího dokazování. Dne 28. 5. 2008 žalovaná požádala

o provedení důkazu vyžádáním si zprávy od finančního ústavu o pohybu na účtu žalobce. Usnesením ze dne 2. 6. 2008 a 30. 6. 2018 přiznáno znalečné. Referátem ze dne 28. 7. 2008 bylo nařízeno jednání na 14. 8. 2008 a byla předvolána svědkyně. Dne 14. 8. 2008 se konalo ve věci jednání, byla vyslechnuta svědkyně a závěrem bylo vyhlášeno usnesení o přerušení řízení a žalobci bylo uloženo, aby ve lhůtě jednoho měsíce podal u soudu žalobu na zrušení společného nájmu účastníků k bytu. Dne 29. 9. 2008 bylo podáno odvolání do usnesení o přerušení řízení. Dne 13. 10. 2008 byla soudu předložena kopie žaloby na zrušení práva společného nájmu družstevního bytu. Dne 15. 10. 2008 byl spis předložen Krajskému soudu v Plzni, který usnesením ze dne 27. 11. 2008 napadené rozhodnutí změnil tak, že se řízení nepřerušuje a povinnost k podání žaloby se neukládá. Dne 14. 1. 2009 byl spis vrácen soudu prvního stupně. Dne 15. 10. 2008 bylo doručeno vyúčtování znalečného, které bylo přiznáno usnesením ze dne 28. 1. 2009. Referátem ze dne 9. 2. 2009 bylo nařízeno jednání na 26. 2. 2009. Dne 26. 2. 2009 se konalo jednání, které bylo odročeno na 18. 3. 2009 za účelem doplnění důkazů žalovanou. Dne 13. 3. 2009 byly důkazy žalovanou doplněny a dne 18. 3. 2009 se konalo další jednání, kde žalovaná navrhla vyhotovení znaleckého posudku k ocenění členského podílu za byt. Jednání bylo závěrem odročeno na neurčito za účelem provedení dalších důkazů. Usnesením ze dne 1. 4. 2009 byl ustanoven znalec k vyhotovení znaleckého posudku k ocenění členského podílu. Dne 22. 4. 2009 bylo znalcem sděleno, že nemůže posudek z důvodu odborné nepřislušnosti vyhotovit. Následuje úřední záznam ze dne 27. 4. 2009 o provedeném telefonickém hovoru ohledně vyhotovení znaleckého posudku se znaleckým ústavem. Dne 14. 5. 2009 zaslán přípis bytovému družstvu, zda jsou schopni poskytnout znaleckému ústavu doklady. Usnesením ze dne 3. 6. 2009 ustanoven znalecký ústav k ocenění členských práv a podílu účastníků k bytové jednotce, dne 1. 7. 2009 spis zaslán znaleckému ústavu. Dne 16. 7. 2009 znalecký ústav zažádal o poskytnutí dokladů nezbytných k provedení posudku a dne 28. 7. 2009 o prodloužení lhůty k vypracování posudku do 31. 8. 2009, která byla přípisem ze dne 31. 7. 2009 prodloužena. Znalecký ústav svolal na 18. 8. 2009 místní šetření, které bylo přeloženo na 25. 8. 2009 na žádost žalobce. Žalobce následně opět požádal o změnu termínu. Znalecký ústav se obrátil podáním ze dne 24. 8. 2009 na soud s žádostí o součinnost účastníků, termín byl přeložen na 26. 8. 2009. Dne 1. 9. 2009 byl soudu doručen znalecký posudek s vyúčtováním znalečného. Usnesením ze dne 11. 9. 2009 bylo přiznáno znalečné. Dne 5. 10. 2009 žalobce podal odvolání do usnesení o znalečném. Spis byl předložen Krajskému soudu v Plzni dne 19. 10. 2009, který usnesení soudu prvního stupně změnil. Usnesení nabylo právní moci dne 9. 12. 2009. Dne 2. 12. 2009 byl spis vrácen Okresnímu soudu v Tachově. Přípisem ze dne 23. 12. 2009 byli účastníci urgováni, zda žádají výslech znalců. Dne 5. 1. 2010 žalovaná sdělila, že na výslechu netrvá, dne 11. 1. 2010 urgován opakovaně žalobce, který dne 20. 1. 2010 sdělil, že výslech znalce požaduje. Referátem ze dne 20. 1. 2010 nařízeno jednání na 18. 2. 2010 a předvolání znalci k výslechu. Dne 18. 2. 2010 zástupce žalobce zažádal o odročení jednání z důvodu náhlé zdravotní indispozice. Jednání konané dne 18. 2. 2010 za účasti žalované a znalců odročeno na 18. 3. 2010. Usnesením ze dne 5. 3. 2010 bylo přiznáno znaleckému ústavu znalečné, proti kterému podal dne 11. 3. 2010 znalecký ústav odvolání. Dne 18. 3. 2010 se konalo jednání, kde proběhl výslech znalce, a závěrem bylo za účelem doplnění dokazování odročeno na neurčito. Dne 29. 3. 2010 podal odvolání do usnesení o znalečném žalobce. Dne 23. 4. 2010 byl spis doručen Krajskému soudu v Plzni, který usnesení soudu prvního stupně změnil a spis dne 14. 5. 2010 vrátil soudu prvního stupně. Pokynem ze dne 25. 5. 2010 soud rozeslal usnesení. Dne 22. 6. 2010 dán pokyn k vyhotovení platebního poukazu a dne 10. 9. 2010 urgováni účastníci k předložení důkazů. Dne 23. 9. 2010 bylo doručeno vyjádření znaleckého ústavu. Referátem ze dne 24. 9. 2010 nařízeno jednání na 21. 10. 2010 a zaslán přípis, zda požadují výslech druhého znalce. Žalovaná dne 6. 10. 2010 sdělila, že výslech nepožaduje. Dne 21. 10. 2010 se konalo jednání, kde žalobce zpochybnil výsledky znaleckého posudku, závěrem jednání bylo odročeno na neurčito za účelem vypracování revizního znaleckého posudku. Usnesením ze dne 2. 11. 2010 byl ustanoven nový znalecký ústav

k provedení revizního znaleckého posudku. Dne 11. 11. 2010 zástupcem žalobce sděleno, že k mimosoudní dohodě nedošlo. Dne 12. 1. 2011 byl zaslán znaleckému ústavu spis. Dne 31. 1. 2011 doručil znalecký ústav soudu podání s žádostí o účast účastníků na místním šetření a o zpřístupnění tam uvedeného majetku. Dne 11. 2. 2011 žalovaná podala vyjádření k místnímu šetření, v němž uvedla, že nebyla vpuštěna do bytu žalobce a místní šetření nemohlo být provedeno. Dne 10. 2. 2011 byl doručen zástupcem žalobce protokol o provedeném místním šetření. Dne 14. 2. 2011 znalecký ústav zažádal o prodloužení lhůty k vyhotovení znaleckého posudku do 18. 3. 2011. Dne 18. 2. 2011 se k věci vyjádřilo stavební bytové družstvo na základě žádosti o poskytnutí součinnosti. Dne 24. 2. 2011 znalecký ústav navrhl jiné znění znaleckého úkolu. Dne 9. 3. 2011 zaslal soud přípis bytovému družstvu o poskytnutí součinnosti směřující k ocenění členských práv. Dne 11. 4. 2011 zástupce žalobce urgoval podání znaleckého posudku. Přípisem ze dne 11. 4. 2011 soud urgoval podání znaleckého posudku. Dne 20. 4. 2011 byl znaleckým ústavem doručen znalecký posudek. Dne 10. 5. 2011 žalovaná sdělila, že navrhuje výslech znalců. Usnesením ze dne 12. 5. 2011 bylo přiznáno znaleckému ústavu znalečné. Dne 13. 5. 2011 žalovaná sdělila, že nesouhlasí se stanovením ceny nemovitosti znaleckým posudkem. Dne 18. 5. 2011 bylo nařízeno jednání na 22. 6. 2011. Dne 6. 6. 2011 podal žalobce odvolání proti rozhodnutí o znalečném. Dne 10. 6. 2011 zástupce žalované požádal o odročení jednání z důvodu dlouhodobě plánované dovolené, na to dne 14. 6. 2011 soudem sděleno, že jednání nebude odročeno a žalobce má využít substituci. Dne 22. 6. 2011 se konalo jednání, na němž byl vyslechnut znalec. Jednání bylo odročeno za účelem předložení spisu odvolacímu soudu. Dne 24. 6. 2011 bylo doručeno vyúčtování znalečného za účast na jednání. Dne 12. 7. 2011 zaslán soudem přípis k vyúčtování znalečného, k čemuž bylo dne 26. 7. 2011 podáno opětovně vyjádření. Usnesením ze dne 16. 8. 2011 bylo znaleckému ústavu přiznáno znalečné, proti němuž bylo dne 5. 9. 2011 podáno žalobcem odvolání. Dne 8. 11. 2011, 4. 1. 2012 a 3. 2. 2012 byl žalobce přípisem urgován k doplnění odvolání, usnesením ze dne 22. 2. 2012 vyzván k doplnění odvolání. Odůvodnění odvolání bylo doručeno dne 9. 3. 2012, dne 14. 3. 2012 odvolání zasláno žalované k vyjádření, následně doručení opakováno dne 21. 3. 2012 a 26. 3. 2012, neboť nebylo řádně doručeno. Dne 3. 4. 2012 byl spis předložen Krajskému soudu v Plzni, který usneseními ze dne 17. 4. 2012 rozhodnutí soudu prvního stupně změnil a dne 11. 5. 2012 vrátil spis zpět soudu I. stupně. Referátem ze dne 16. 5. 2012 soud nařídil jednání na 7. 6. 2012. Dne 21. 5. 2012 požádal zástupce žalobce o odročení jednání z důvodu kolize. Na to odročeno jednání na 20. 6. 2012. Dne 19. 6. 2012 navrhla žalovaná provedení revizního znaleckého posudku a provedení dalších důkazů ve věci. Dne 20. 6. 2012 se konalo jednání, které bylo závěrem odročeno na neurčito za účelem dodání písemných závěrečných návrhů. Dne 10. 7. 2012 zaslala žalovaná závěrečný návrh. Dne 1. 8. 2012 byl žalobce urgován k podání závěrečného návrhu ve věci. Dne 6. 8. 2012 spis zapůjčen Ústavnímu soudu s žádostí o neprodlené vrácení. Dne 6. 9. 2012 byl spis vrácen zpět a dne 17. 9. 2012 opět žalobce urgován k podání závěrečného návrhu. Dne 25. 10. 2012 bylo nařízeno jednání na 22. 11. 2012. Dne 26. 10. 2012 byl doručen náleží Ústavního soudu, kterým bylo zrušeno usnesení krajského soudu o znalečném, neboť odvolání žalobce nebylo znaleckému ústavu řádně doručeno a ten se nemohl k námitkám žalobce vyjádřit. Dne 30. 10. 2012 soud doručil odvolání žalobce znaleckému ústavu a odročil nařízené jednání na neurčito. Dne 21. 12. 2012 byl spis zaslán opětovně krajskému soudu k novému rozhodnutí o odvolání. Usnesením ze dne 31. 1. 2013 bylo usnesení soudu prvního stupně o přiznání znalečného opětovně změněno. Dne 8. 2. 2013 byl spis vrácen soudu prvního stupně. Dne 1. 3. 2013 byla doručena nová faktura znaleckého ústavu. Na to emailem ze dne 4. 4. 2013 sděleno, že došlo k početní chybě a dne 5. 4. 2013 byl spis předložen zpět krajskému soudu k provedení opravy početní chyby. Usnesením ze dne 10. 4. 2013 byla početní chyba opravena, spis byl dne 16. 4. 2013 vrácen zpět okresnímu soudu. Dne 28. 5. 2013 bylo nařízeno jednání na 27. 6. 2013 spolu s přípisem žalobci, necht' předloží závěrečný návrh. Dne 27. 6. 2013 se konalo jednání ve věci, které bylo závěrem odročeno na 8. 7. 2013 za účelem vyhlášení rozsudku. Na jednání

konaném dne 8. 7. 2013 byl vyhlášen rozsudek č.j. [REDAKCE] kterým soud vypořádal SJM a uložil účastníkům zaplatit náklady státu. Dne 8. 7. 2013 bylo také vyhotoveno opravné usnesení do výroku rozsudku. Rozsudek byl dne 7. 8. 2013 spolu s opravným usnesením zaslán účastníkům. Žalobce podal dne 30. 8. 2013 proti rozsudku odvolání a dne 18. 9. 2013 odvolání podala žalovaná. Dne 2. 9. 2013 byla žalovaná vyzvána k vyjádření k odvolání a dne 11. 9. 2013, 20. 9. 2013 a 2. 10. 2013 byl žalobce urgován k doplnění odvolání. Usnesením ze dne 4. 11. 2013 byl žalobce vyzván k odstranění vad odvolání. Dne 26. 11. 2013 byl spis předložen Krajskému soudu v Plzni. Dne 9. 12. 2013 byl spis vrácen bez věcného vyřízení, neboť bylo zjištěno, že usnesení s výzvou k odstranění vad odvolání neobsahovalo poučení o jeho odmítnutí v případě neodstranění vad. Usnesením ze dne 4. 11. 2013 byl žalobce opětovně vyzván k odstranění vad odvolání, odvolání bylo podáním ze dne 20. 12. 2013 doplněno a dne 20. 12. 2013 odesláno žalované k vyjádření. Dne 6. 1. 2014 byl žalobce usnesením vyzván k zaplacení soudního poplatku za odvolání, který byl dne 10. 1. 2014 uhrazen. Dne 14. 1. 2014 byl spis opětovně předložen krajskému soudu k rozhodnutí o odvoláních proti rozsudku. Usnesením Krajského soudu v Plzni ze dne 31. 1. 2014, č.j. [REDAKCE] byl zrušen rozsudek soudu prvního stupně pro nepřezkoumatelnost a věc vrátil k dalšímu řízení. Spis byl soudu prvního stupně vrácen dne 4. 3. 2014. Soud referátem ze dne 10. 3. 2014 nařídil jednání na 3. 4. 2014, na což reagoval zástupce žalobce žádostí o odročení jednání z důvodu kolize. Referátem ze dne 14. 3. 2014 soud odročil jednání na 9. 4. 2014. Dne 9. 4. 2014 se konalo jednání, kde právní zástupce žalované navrhl vyhotovení revizního znaleckého posudku a právní zástupce žalobce navrhl provedení dalších důkazů, pročež bylo závěrem odročeno na neurčito. Dne 24. 4. 2014 doručil zástupce žalované vyjádření a čestné prohlášení. Dne 5. 5. 2014 zaslal soud přípisy finančním institucím ke sdělení stavu prostředků na účtech. Referátem ze dne 26. 5. 2014 bylo nařízeno jednání na 25. 6. 2014. Dne 27. 5. 2014 zástupce žalované doručil vyjádření k věci. Dne 25. 6. 2014 se konalo jednání, kde právní zástupce žalobce napadl čestné prohlášení a uvedl, že je nepravdivé, závěrem jednání odročeno za účelem předložení důkazů ze strany žalobce. Dne 29. 7. 2014 byly soudu žalobcem doručeny důkazy. Následně dne 29. 7. 2014 soud nařídil na 21. 8. 2014 jednání, kde byly provedeny důkazy a závěrem bylo jednání odročeno na 1. 9. 2014 za účelem vyhlášení rozsudku. Na jednání konaném dne 1. 9. 2014 byl vyhlášen rozsudek č. j. [REDAKCE] kterým bylo vypořádáno SJM manželů a dne 24. 9. 2014 byl rozeslán účastníkům. Dne 29. 9. 2014 bylo podáno proti rozsudku blanketní odvolání žalovanou, dne 9. 10. 2014 podal odvolání žalobce. Dne 10. 10. 2014 žalovaná doplnila odvolání. Dne 3. 11. 2014 a 18. 11. 2014 soud vyzval žalobce k doplnění odvolání, které bylo doplněno dne 28. 11. 2014. Dne 4. 12. 2014 doplnila odvolání také žalovaná. Dne 6. 1. 2015 soud předložil spis Krajskému soudu v Plzni k rozhodnutí o odvolání. Usnesením ze dne 30. 3. 2015, č.j. [REDAKCE] byl rozsudek soudu prvního stupně opětovně zrušen a věc byla vrácena k dalšímu řízení. Spis byl soudu prvního stupně vrácen dne 4. 5. 2015. Dne 1. 6. 2015 bylo nařízeno jednání na 25. 6. 2015. Dne 25. 6. 2015 se konalo jednání, které bylo závěrem odročeno na 16. 7. 2015 za účelem předložení důkazů týkajících se splácení novomanželské půjčky, které účastníci navrhli při jednání. Dne 16. 7. 2015 podal právní zástupce žalované návrh na rozhodnutí věci. Dne 16. 7. 2015 se konalo jednání, kde byly provedeny důkazy a závěrem bylo jednání odročeno na 20. 8. 2015 za účelem předložení závěrečných návrhů. Jednání konané dne 20. 8. 2015 bylo v závěru odročeno na 27. 8. 2015 za účelem vyhlášení rozsudku. Dne 27. 8. 2015 byl vyhlášen rozsudek č.j. [REDAKCE] který byl dne 15. 9. 2015 rozeslán účastníkům. Dne 21. 9. 2015 bylo podáno žalovanou odvolání a dne 1. 10. 2015 žalobcem. Dne 9. 11. 2015 žalobce urgován k odůvodnění odvolání, následuje usnesení ze dne 23. 11. 2015 s výzvou k odstranění vad odvolání. Odvolání bylo odůvodněno dne 7. 12. 2015 a zasláno žalované téhož dne. Dne 15. 12. 2015 byla žalovaná vyzvána k zaplacení soudního poplatku za odvolání, soudní poplatek byl uhrazen dne 18. 12. 2015 a dne 8. 1. 2016 byl spis předložen Krajskému soudu v Plzni k rozhodnutí o odvolání. Referátem ze dne 24. 5. 2016 nařídil odvolací soud jednání

na 28. 6. 2016. Dne 28. 6. 2016 se konalo jednání, na němž byli účastníci vedeni k vyřízení věci smírnou cestou do konce července 2016. Za tímto účelem bylo jednání odročeno na neurčito. Dne 2. 8. 2016 zástupce žalované sdělil, že žalobce prozatím svůj návrh nepředložil. Dne 9. 8. 2016 zástupce žalované doručil návrh žalobce a své stanovisko odvolacímu soudu. Dne 18. 8. 2016 žalobcem sděleno, že dosud probíhá mimosoudní jednání a žádost o prodloužení lhůty do 31. 8. 2016. Dne 30. 8. 2016 žalovaná sdělila stanovisko k dosavadnímu průběhu mimosoudního jednání a sdělila, že dohoda není možná. Dne 31. 8. 2016 bylo sděleno zástupcem žalobce, že k uzavření dohody mezi účastníky nedošlo. Usnesením ze dne 31. 8. 2016, č.j. [REDAKCE] byl rozsudek soudu prvního stupně zrušen s tím, že ve věci bude nezbytné provést rozsáhlé dokazování a věc byla vrácena k dalšímu řízení. Dne 4. 10. 2016 byl spis vrácen okresnímu soudu. Dne 21. 10. 2016 soud zaslal přípis účastníkům ke specifikaci všech movitých věcí, které tvoří zařízení bytu. Usneseními ze dne 3. 11. 2016 byli ustanoveni znalci za účelem opětovného ocenění majetku, a to nemovitostí, movitých věcí tvořících zařízení bytu a vozidla. Dne 21. 11. 2016 byl doručen znalecký posudek týkající se ocenění vozidla. Dne 9. 11. 2016 bylo doručeno podání zástupce žalobce ve věci. Dne 19. 12. 2016 zaslán přípis znalcům. Dne 28. 12. 2016 byl doručen znalecký posudek ohledně ocenění movitých věcí. Usnesením ze dne 4. 1. 2017 bylo znalci přiznáno znalečné. Dne 3. 2. 2017 a 16. 2. 2017 byl urgován poslední ze znalců k předložení posudku. Dne 7. 3. 2016 zažádal znalec o prodloužení lhůty do 14. 3. 2017 z důvodu nemoci. Znalec následně urgován přípisem ze dne 11. 4. 2017. Dne 24. 4. 2017 byl doručen znalecký posudek. Usnesením ze dne 27. 4. 2017 bylo přiznáno znalečné. Dne 28. 4. 2017 zaslán přípis účastníkům, zda požadují výslech znalců. Dne 9. 5. 2017 žalovanou sděleno, že požaduje výslech znalců. Referátem ze dne 15. 5. 2017 bylo nařízeno jednání na 21. 6. 2017. Dne 18. 5. 2017 zástupcem žalobce sděleno, že znalecký posudek o ocenění vozidla nelze použít, neboť nebyly zohledněny požadavky soudu. Dne 19. 5. 2017 znalec sdělil, že se nemůže ze zdravotních důvodů účastnit jednání a dne 22. 5. 2017 zástupce žalované zažádal o odročení jednání z důvodu dovolené. Dne 23. 5. 2016 jednání odročeno na 9. 6. 2017, následně sděleno zástupcem žalobce, že žádá o odročení jednání z důvodu kolize a dále podal vyjádření k věci a založil důkazy. Dne 26. 5. 2017 bylo jednání odročeno na neurčito. Dne 29. 5. 2017 soud požádal znalce o zaslání dodatku ke znaleckému posudku. Dne 31. 5. 2017 bylo znalcem sděleno, že nedošlo k žádným změnám v ocenění majetku a posudek je v jím vyhotoveném rozsahu platný. Vyjádření znalce zasláno účastníkům a dne 1. 6. 2017 nařízeno jednání na 28. 6. 2017. Dne 6. 6. 2017 zažádal zástupce žalované o odročení jednání, neboť žalovaná má zájem účastnit se jednání a v tomto termínu to není možné. Dne 6. 6. 2017 reagoval žalobce na sdělení znalce ohledně znaleckého posudku. Dne 8. 6. 2017 bylo jednání odročeno na 13. 7. 2017. Dne 22. 6. 2017 byl žalobci zaslán dodatek znaleckého posudku. Dne 7. 7. 2017 bylo doručeno vyjádření žalobce ke znaleckému posudku. Dne 13. 7. 2017 se konalo jednání, kde proběhl výslech znalců, v průběhu vyhlášeno usnesení, kterým bylo jednání odloženo na neurčito z důvodu vyžádání spisu Policie ČR ve věci vyšetření trestného činu podvodu ohledně darovací smlouvy. Dne 28. 7. 2017 podal ve věci vyjádření zástupce žalované. Dne 1. 8. 2017 soud vyzval státní zastupitelství ke sdělení stavu řízení, odpověď byla doručena dne 4. 8. 2017, na to dne 7. 8. 2017 zaslán přípis Krajskému ředitelství policie Plzeňského kraje s žádostí o zaslání spisu. Dne 9. 8. 2017 doručeno vyrozumění, kterým bylo sděleno, že nebyly zjištěny skutečnosti nasvědčující tou, že žalobce spáchal trestný čin. Dne 22. 8. 2017 usnesením ustanoven znalec k ocenění členského podílu k bytu. Usnesením ze dne 6. 9. 2017 přiznáno znalečné. Dne 23. 10. 2017 doručen znalecký posudek a 24. 10. 2017 zaslán přípis účastníkům, zda navrhují výslech znalce. Zástupce žalované dne 30. 10. 2017 sdělil, že požaduje výslech znalce, soud dne 1. 11. 2017 nařídil jednání na 15. 11. 2017. Žalobce dne 10. 11. 2017 sdělil, že na výslechu znalce netrvá. Dne 14. 11. 2017 doručena žádost žalobce o odročení jednání z důvodu návštěvy lékaře s dcerou. Dne 15. 11. 2017 se konalo jednání, kde byl proveden výslech znalce a závěrem jednání odročeno na 29. 11. 2017, na což následuje žádost zástupce žalobce o odročení jednání

z důvodu kolize. Dne 20. 11. 2017 jednání odročeno na 1. 12. 2017. Usnesením ze dne 20. 11. 2017 byla znalci přiznána odměna za zpracování znaleckého posudku. Dne 21. 11. 2017 žalobce požádal o odročení jednání z důvodu kolize, čemuž soud vyhověl a jednání odročil na jiný čas téhož dne. Žalobce dne 27. 11. 2017 požádal o zaslání protokolu z jednání. Na jednání dne 1. 12. 2017 soud a v závěru jednání odročil jednání za účelem vyhlášení rozhodnutí na 7. 12. 2017. Rozsudkem ze dne 7. 12. 2017 vypořádal SJM manželů a dne 5. 1. 2018 je rozeslal účastníkům. Žalovaná podala odvolání dne 18. 1. 2018. Spis byl předložen odvolacímu soudu dne 2. 2. 2018. Dne 15. 2. 2018 žalovaná doplnila odvolání. K pokynu ze dne 4. 5. 2018 odvolací soud nařídil na 5. 6. 2018 jednání. Právní zástupce žalované následně celkem požádal dne 9. 5. 2018 o odročení jednání z důvodu plánované dovolené žalované, čemuž odvolací soud vyhověl a jednání odročil na 19. 6. 2018. Následně právní zástupce žalované opět požádal o odročení jednání z důvodu kolize a odvolací soud jednání odročil na 2. 8. 2018. Důvodnost žádosti o odročení byla doložena. K další žádosti právního zástupce žalobce i žalované soud jednání odročil na 21. 8. 2018. Při jednání odvolací soud vedl účastníky ke smírnému vyřešení věci a v závěru jednání odročil na neurčito za účelem poskytnutí lhůty účastníkům k vyřešení sporu smírnou cestou. Emailem ze dne 19. 9. 2018 právní zástupce žalované sdělil soudu, že dne 29. 8. 2018 zaslal žalobci návrh smírného řešení a dosud neobdržel reakci. Dne 9. 10. 2018 soud vyzval žalobce k reakci na návrh smírného řešení žalovaného. Dne 11. 10. 2018 právní zástupce žalované zaslal soudu emailovou komunikaci s žalobcem, dle které žalobce odmítl návrh žalované a svůj závěr i sdělil soudu dne 12. 10. 2018. Dne 19. 11. 2018 soud učinil dotaz na znalce, který zpracoval znalecký posudek jako přílohu k odvolání žalované, zda jej opatřil doložkou ve smyslu § 127 o. s. ř. Znalec dne 16. 11. 2018 sdělil, že jde pouze o listinný důkaz, neboť znalecký posudek byl zpracován bez prohlídky nemovitosti. Usnesením ze dne 30. 11. 2018, č. j. [REDAKCE] - 1121, byl rozsudek soudu prvního stupně zrušen pro nepřezkoumatelnost a pro potřebu provedení dalších důkazů navržených účastníky. Spis byl vrácen soudu I. stupně dne 4. 1. 2019. Usnesením ze dne 19. 1. 2019 soud ustanovil znalecký ústav z oboru ekonomika - oceňování nemovitostí. Znalecký ústav sdělil dne 13. 3. 2019, že z důvodu technických problémů nemohou znalecký posudek zpracovat. Usnesením ze dne 14. 3. 2019 soud ustanovil jiného znalce, který dne 18. 3. 2019 požádal o zrušení ustanovení z důvodu zdravotního stavu. Dne 21. 3. 2019 proto soud ustanovil jiného znalce. Znalecký posudek soud obdržel dne 16. 4. 2019. O odměně znalce soud rozhodl dne 17. 4. 2019. K dotazu soudu ze dne 18. 4. 2019 žalovaná i žalobce sdělili, že žádají účast soudního znalce u jednání. K pokynu ze dne 21. 5. 2019 soud nařídil na 12. 6. 2019 jednání. Dne 30. 5. 2019 soud požádal znalce o zpracování dodatku ke znaleckému posudku a dotázal se jej, zda by se mohl dostavit k jednání dne 12. 6. 2019. Nový právní zástupce žalobce požádal o odročení jednání dne 31. 5. 2019. Doplněk znalecké posudku soud obdržel dne 4. 6. 2019 a znalec současně sdělil, že se omlouvá z účasti na jednání soudu dne 12. 6. 2019 z rodinných důvodů. Dne 5. 6. 2019 soud sdělil žalobci, že jednání ze dne 31. 5. 2019 nelze odročit. Žalobce dne 10. 6. 2019 požádal o odročení jednání z důvodu nemoci, kterou doložil. K pokynu ze dne 10. 6. 2019 soud jednání odročil na 17. 7. 2019. Usnesením ze dne 20. 6. 2019 soud přiznal znalci odměnu. Při jednání dne 17. 7. 2019 soud vyslechl znalce a jednání odročil na neurčito za účelem provádění dalších důkazů. Dne 2. 8. 2019 soud rozhodl o odměně znalce. Usnesením ze dne 5. 8. 2019 soud ustanovil znalecký ústav ke zpracování revizního znaleckého posudku. Spis byl zaslán znaleckému ústavu dne 24. 9. 2019. Dne 14. 11. 2019 znalecký ústav požádal soud o zodpovězení dotazů. Dne 17. 12. 2019 znalecký ústav požádal o prodloužení lhůty do konce ledna 2020, podal zprávu o rozpracovanosti znaleckého posudku a nastínil možné varianty dalšího postupu. Dne 18. 12. 2019 soud žádosti o prodloužení vyhověl a sdělil znaleckému ústavu další postup. Soud obdržel znalecký posudek dne 3. 2. 2020. K pokynu ze dne 3. 2. 2020 soud nařídil na 13. 3. 2020 jednání a rozeslal znalecký posudek. Usnesením ze dne 6. 2. 2020 soud rozhodl o odměně znaleckého ústavu. Zástupce znaleckého ústavu omluvil svou účast na jednání dne 12. 3. 2020. K jednání

- dne 13. 3. 2020 se nedostavili účastníci a soud jednání odročil na 29. 4. 2020. Dne 16. 3. 2020 právní zástupce žalované požádal o odročení jednání z důvodu kolize. K pokynu ze dne 18. 3. 2020 soud jednání odročil na neurčito i z důvodu koronavirových opatření a dne 11. 5. 2020 jednání nařídil na 22. 5. 2020. Právní zástupce žalobce požádal o odročení jednání dne 13. 5. 2020. K pokynu ze dne 18. 5. 2020 soud jednání odročil na 12. 6. 2020. Při jednání soud pokračoval v dokazování výslechem zástupce znaleckého ústavu a v závěru soud jednání odročil na neurčito za účelem předložení doplňujících dotazů. Dne 18. 6. 2020 soud rozhodl o znalečném. Žalovaná předložila doplňující dotazy na znalecký ústav dne 22. 6. 2020 a 24. 6. 2020. Žalobce učinil důkazní návrhy v podání ze dne 24. 6. 2020. K pokynu ze dne 30. 6. 2020 soud požádal znalecký ústav o zpracování dodatku ke znaleckému posudku a dotázal se pojišťovny na pojistníka vozidla, které bylo předmětem vypořádání. Dne 31. 7. 2020 soud učinil dotaz na znalecký ústav, kdy lze očekávat zpracování doplňku znaleckého posudku. Doplněk posudku soud obdržel dne 10. 8. 2020. K pokynu ze dne 10. 8. 2020 soud nařídil jednání na 2. 9. 2020. Dne 11. 8. 2020 soud rozhodl o znalečném. Dne 12. 8. 2020 se právní zástupce dotazoval soudu, z jakého důvodu nebyly znaleckému ústavu předloženy k zodpovězení jím navržené otázky. Dne 1. 9. 2020 znalecký ústav zaslal soudu své vyjádření. Na jednání dne 2. 9. 2020 soud pokračoval v dokazování a v závěru jednání odročil na 25. 9. 2020 za účelem přednesu závěrečných návrhů. Při něm jednání odročil na 2. 10. 2020 za účelem vyhlášení rozsudku. Okresní soud v Tachově rozsudkem ze dne 2. 10. 2020, č. j. [REDAKCE] vypořádal společně jmění účastníků. Dne 29. 10. 2020 soud vydal opravné usnesení k výroku rozsudku a nepřiznal znaleckému ústavu odměnu za účast u jednání. Žalovaná podala dne 10. 11. 2020 odvolání a žalobce tak učinil dne 19. 11. 2020. Spis byl předložen odvolacímu soudu dne 18. 12. 2020. K pokynu ze dne 13. 11. 2020 odvolací soud nařídil na 9. 2. 2021 jednání. Žalobce se vyjádřil k odvolání žalované dne 3. 2. 2021. Při jednání účastníci předložili odvolacímu soudu návrh smíru, který Krajský soud v Plzni usnesením ze dne 9. 2. 2021, č. j. [REDAKCE] schválil. Usnesení nabylo právní moci 11. 3. 2021.
6. Podáním ze dne 11. 5. 2021 žalobkyně uplatnila u žalované svůj nárok na zadostiučinění nemajetkové újmy, která jí vznikla nepřiměřenou délkou řízení vedeného u Okresního soudu v Tachově pod sp. zn. [REDAKCE]. Žalobkyně požadovala zadostiučinění ve výši 425 000 Kč. Žalovaná obdržela žádost téhož dne. Žalobkyně urgovala vyřízení žádosti žalovanou dne 4. 11. 2021. Žalovaná ve svém stanovisku ze dne 8. 11. 2021 shledala, že k nesprávnému úřednímu postupu došlo, neboť délka řízení byla nepřiměřená. Nárok žalobkyně shledala důvodným v částce 158 650 Kč a tuto částku vyplatila žalobkyni.
7. Po právní stránce soud posoudil věc následovně:
8. Podle ust. § 1 odst. 1 zák. č. 82/1998 Sb., o odpovědnosti za škodu způsobenou při výkonu veřejné moci rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem a o změně zákona České národní rady č. 358/1992 Sb., o notářích a jejich činnosti (notářský řád) /dále jen „OdpŠk“/, stát odpovídá za podmínek zákonem stanovených za škodu způsobenou při výkonu státní moci. Podle ust. § 2 OdpŠk se odpovědností za škodu podle tohoto zákona nelze zprostit. Podle ust. § 3 OdpŠk stát odpovídá za škodu, kterou způsobily a) státní orgány, b) právnické a fyzické osoby při výkonu státní správy, která jim byla svěřena zákonem nebo na základě zákona, („úřední osoby“), c) orgány územních samosprávných celků, pokud ke škodě došlo při výkonu státní správy, který na ně byl přenesen zákonem nebo na základě zákona („územní celky v přenesené působnosti“).
9. Podle ust. § 13 odst. 1 OdpŠk odpovídá stát za škodu způsobenou nesprávným úředním postupem. Nesprávným úředním postupem je také porušení povinnosti učinit úkon nebo vydat rozhodnutí v zákonem stanovené lhůtě. Nestanoví-li zákon pro provedení úkonu nebo vydání rozhodnutí žádnou lhůtu, považuje se za nesprávný úřední postup rovněž porušení povinnosti učinit úkon nebo vydat rozhodnutí v přiměřené lhůtě.

10. Podle ust. § 31a odst. 1 OdpŠk bez ohledu na to, zda byla nezákonným rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem způsobena škoda, poskytuje se podle tohoto zákona též přiměřené zadostiučinění za vzniklou nemajetkovou újmu. Podle odst. 2 téhož ust. se zadostiučinění poskytne v penězích, jestliže nemajetkovou újmu nebylo možno nahradit jinak a samotné konstatování porušení práva by se nejevilo jako dostačující. Při stanovení výše přiměřeného zadostiučinění se přihlédne k závažnosti vzniklé újmy a k okolnostem, za nichž k nemajetkové újmě došlo. Podle ust. § 31a odst. 3 OdpŠk v případech, kdy nemajetková újma vznikla nesprávným úředním postupem podle § 13 odst. 1 věty druhé a třetí nebo § 22 odst. 1 věty druhé a třetí, přihlédne se při stanovení výše přiměřeného zadostiučinění rovněž ke konkrétním okolnostem případu, zejména k celkové délce řízení, složitosti řízení, jednání poškozeného, kterým přispěl k průtahům v řízení, a k tomu, zda využil dostupných prostředků způsobilých odstranit průtahy v řízení, postupu orgánů veřejné moci během řízení a významu předmětu řízení pro poškozeného.
11. Délka řízení je ve smyslu judikatury Evropského soudu pro lidské práva nepřiměřená tehdy, neodpovídá-li složitosti, skutkové a právní náročnosti projednávané věci a zároveň tkví v příčinách vycházejících z působení státu (tj. soudu) v projednávané věci, nikoliv stěžovatele, příp. od něj odlišných účastníků řízení. Evropský soud pro lidská práva ve své judikatuře upřednostňuje celkový pohled na řízení, posuzuje řízení s přihlédnutím ke všem okolnostem jako celek (srov. rozsudek Evropského soudu pro lidská práva ve věci Slezák a ostatní proti České republice ze dne 11. 10. 2005) a průtah, jenž se vyskytne jen v určité fázi řízení, toleruje za předpokladu, že celková doba řízení nebude nepřiměřená (srov. rozsudek Evropského soudu pro lidská práva ve věci Žirovnický proti České republice ze dne 9. 7. 2002). Naopak i v řízení, v němž soud činil úkony v přiměřených lhůtách a jeho postup byl plynulý, lze konstatovat porušení práva na projednání věci v přiměřené lhůtě tehdy, když se s přihlédnutím ke všem okolnostem celková doba řízení přesto jeví nepřiměřeně dlouhou (srov. rozsudek Evropského soudu pro lidská práva ve věci Kubizňáková proti České republice ze dne 21. 6. 2005).
12. Kritéria § 31a odst. 3 OdpŠk se použijí i na zjištění, zda byla délka řízení přiměřená.
13. Lze hrnout, že ve vztahu k žalobkyni posuzované řízení pro účely přiznání nároku na přiměřené zadostiučinění započalo doručením žaloby dne 3. 3. 2006 a skončilo dne 11. 3. 2021 (srov. rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 25. 1. 2012, sp. zn. 30 Cdo 4336/2010). Celková délka řízení tak činila 14 let a 11 měsíců.
14. Řízení probíhalo na 2 stupních soudní soustavy a před Ústavním soudem. Ve věci rozhodoval soud I. stupně pětkrát a odvolací soud taktéž pětkrát. Odvolací soud dále rozhodoval opakovaně o odvoláních v procesních věcech (proti usnesení o přerušení řízení, o znalečném aj.). Fakt, že strany využívají práva podávat opravné prostředky, sice nelze klást k tíži poškozeného, je však nutno zohlednit ho v kritériu složitosti věci, neboť více instanční řízení je logicky delší, a to právě o řízení před soudem vyšší instance.
15. Řízení vykazovalo s ohledem na rozsah účastníky tvrzených skutečností (předmětem řízení bylo vypořádání společného jmění manželů zahrnující nemovitost a řadu movitých věcí) a z nich vyplývající potřebu dokazování (množství listinných důkazů, výslech svědkyně a znalců, zpracování mnoha znaleckých posudků včetně ústavních znaleckých posudků a místního šetření a bylo třeba součinnosti třetích stran) vyšší míru složitosti skutkové. S vyšší mírou složitosti skutkové souvisí i složitost procesní. Soud rozhodoval opakovaně o znalečném, měl problémy s ustanovením znalců (úmrtí, odmítnutí zpracování znaleckého posudku), řízení přerušil (což následně odvolací soud změnil), dal účastníkům prostor k mimosoudnímu jednání, k žádostem účastníků nařízená jednání opakovaně odročoval (v jednom případě i z důvodu pandemie koronaviru), účastníky urgoval k podání vyjádření (zejm. žalobce v případech odůvodnění odvolání v době od 5. 9. 2011 do 9. 3. 2012

- a od 30. 8. 2013 do 4. 11. 2013), vyzýval účastníky k úhradě soudního poplatku, aj. V průběhu řízení podal znalec ústavní stížnost proti rozhodnutí o znalečném, o které rozhodoval Ústavní soud. Právní složitost je dle soudu taktéž významná, neboť společné jmění manželů zahrnovalo nemovitost a movité věci.
16. Na rozdíl od žalobkyně má soud za to, že se na délce řízení podílela. Soud žalobkyni vícekrát urgoval k podání vyjádření a na její žádost mnohokrát odročil. Taktéž žalobkyně žádala o poskytnutí prostoru k mimosoudnímu jednání s protistranou (jednání odročena v době od 19. 10. 2006 do 9. 1. 2007, 28. 6. 2016 do 30. 8. 2016 a od 21. 8. 2018 do 12. 10. 2018).
17. Pokud jde o postup soudů v průběhu řízení, ten vždy zcela koncentrovaný nebyl. Ačkoliv soudy nařizovaly jednání v relativně krátkých lhůtách, v případě prodlení znalců soud znalce urgoval (případně jim prodlužoval lhůty) a nebyly shledány výraznější období nečinnosti, vyjma konání odvolacího soudu v době od 2. 2. 2018 do 5. 6. 2018, celková délka řízení činila pro žalobkyni 14 let a 11 měsíců. K délce řízení nepřispěly početní chyby při výpočtu znalečného, nesprávné doručování žalobci či absence poučení o možnosti odmítnutí odvolání v případě jeho nedoplnění. Postup soudů v řízení byl jinak plynulý. Nebylo možné, aby soud provedl všechny důkazy na jediném jednání, neboť je účastníci navrhovali v průběhu řízení. Je však nutné zmínit opakované rušení (celkem 5x) rozhodnutí ve věci samé odvolacím soudem mj. pro nepřezkoumatelnost (srov. rozsudek Nejvyššího soudu ČR ze dne 5.10.2010 sp. zn. 30 Cdo 1328/2009).
18. Dle ustálené judikatury je vyšší význam předmětu řízení presumován u řízení, která mají pro jejich účastníky zvýšený význam, jako např. věci trestní, věci péče o nezletilé, pracovněprávní spory, věci osobního stavu aj. Nejde-li o vyjmenované případy domněnky vyššího významu předmětu pro poškozeného, je pro něj význam předmětu řízení standardní (srov. usnesení Nejvyššího soudu ČR ze dne 30. 9. 2014, sp. zn. 30 Cdo 515/2014, usnesení Nejvyššího soudu ČR ze dne 4. 12. 2014, sp. zn. 30 Cdo 2542/2014). V daném případě se jednalo o majetkoprávní spor, tedy se nejednalo o řízení, s nímž je již v obecné rovině spojováno významnější působení do poměrů účastníka.
19. Soud vzal do úvahy všechna shora uvedená kritéria jednotlivě i v jejich souhrnu a dospěl k závěru, že v posuzovaném řízení došlo k porušení práva žalobkyně na projednání věci v přiměřené lhůtě, neboť celková délka řízení nebyla s ohledem na shora uvedené závěry přiměřená. Celková délka řízení ve vztahu k žalobkyni činila 14 let a 11 měsíců, což složitosti a skutkové a právní náročnosti věci neodpovídalo. Nutno konstatovat, že na délce řízení se podílel soud I. stupně opakovaným rušením jeho rozhodnutí mj. i pro nepřezkoumatelnost. Uvedený postup soudů zapříčinil, že v posuzovaném řízení došlo k porušení práva žalobkyně na přiměřenou délku řízení, neboť řízení jako celek neodpovídá dobou svého trvání času, v němž je možné skončení řízení v obdobné věci zpravidla očekávat a v důsledku toho došlo ke vzniku nemajetkové újmy žalobkyně.
20. Došlo tedy k nesprávnému úřednímu postupu představovanému jeho nepřiměřenou délkou a tím k porušení práva žalobkyně na projednání věci v přiměřené lhůtě a v důsledku toho ke vzniku nemajetkové újmy. Presumovaný vznik újmy žalovaná v řízení ani nevyvracela. Újmu v tomto případě pak bylo na místě odškodnit v penězích, neboť podíl žalobkyně na délce řízení rozhodně nebyl až tak významný, aby mohlo být uvažováno o jejím obstrukčním chování či o zneužívání práva.
21. Ke stanovení výše odškodnění přistoupil soud v souladu se stanoviskem občanskoprávního a obchodního kolegia Nejvyššího soudu ČR ze dne 13.4.2011, sp. zn. Cpjn 206/2010. Nejvyšší soud pro poměry České republiky považuje za přiměřené, jestliže se tato základní částka pohybuje v rozmezí 15 000 až 20 000 Kč za první dva roky řízení a dále pak za každý další rok řízení. Vzhledem k tomu, že celková doba trvání řízení činila 14 let a 11 měsíců, tedy byla vysoká, stanovil soud základní v horní polovině uvedeného intervalu – tedy 19 000 Kč.

- Za první 2 roky řízení přísluší žalobkyni polovina této částky (celkem 19 000 Kč), za každý další rok 19 000 Kč (tj. celkem 12 x 19 000 Kč) a za 11 měsíců 1 583 Kč (tj. celkem 11 x 1 583 Kč). Součinem základní částky a celkové doby řízení soud dospěl k částce ve výši 264 417 Kč.
22. Výslednou částku soud následně s ohledem na kritéria ust. § 31a odst. 3 OdpŠk upravil, a to jejím snížením o 20 % za složitost věci, snížením o 5 % z důvodu podílu žalobkyně na délce řízení. Z důvodu postupu soudů soud výslednou částku zvýšil o 30 %. Soud proto základní částku 264 417 Kč po zohlednění všech výše zmíněných kritérií zvýšil o 5 % a nemajetkové újmě tak odpovídá odškodnění ve výši 277 638 Kč.
23. Jelikož se žalobkyni se již dostalo plnění ze strany žalované (277 638 Kč – 158 650 Kč), soud žalobě vyhověl co do částky 118 988 Kč (výrok I. rozsudku) a ve zbytku ji zamítl (výrok II. rozsudku).
24. O nákladech řízení soud rozhodl pod výrokem III. podle úspěchu ve věci dle ust. § 142 odst. 3 o. s. ř., když žalobkyně byla úspěšná pouze částečně, avšak rozhodnutí o výši plnění záviselo na úvaze soudu. Náklady vzniklé v řízení žalobkyni spočívají v odměně advokáta dle ust. § 7 vyhl. č. 177/11996, advokátního tarifu, za 3 úkony právní služby á 3 100 Kč (převzetí zastoupení, sepsání žaloby a podání repliky k vyjádření žalované) dle ust. § 11 odst. 1 písm. a), d) advokátního tarifu, tj. 9 300 Kč a v paušálních výdajích ve výši 3 x 300 Kč podle § 13 odst. 3 advokátního tarifu – tj. 900 Kč. Dále má žalobkyně nárok na zaplacený soudní poplatek ve výši 2 000 Kč a 21% DPH z odměny a paušálních výdajů ve výši 2 142 Kč. Celkem tedy žalobkyni náleží náhrada nákladů řízení ve výši 14 342 Kč.
25. Pro úplnost soud připomíná, že výši odměny advokáta za zastupování v řízení, jehož předmětem je náhrada nemajetkové újmy za nesprávný úřední postup či nezákonné rozhodnutí ve smyslu OdpŠk, vypočetl v souladu s ustálenou judikaturou z tarifní hodnoty stanovené podle § 9 odst. 4 písm. a) advokátního tarifu (viz např. usnesení Nejvyššího soudu ze dne 29. 1. 2014, sp. zn. 30 Cdo 3378/2013).
26. Lhůta k plnění pro žalovanou podle § 160 odst. 1 o. s. ř. odpovídá plnění ze státního rozpočtu. O povinnosti hradit náklady řízení k rukám právního zástupce žalobkyně soud rozhodl podle § 149 o.s.ř.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je možno podat odvolání ve lhůtě 15 dnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení k Městskému soudu v Praze prostřednictvím soudu zdejšího.

Nesplní-li povinný dobrovolně, co mu bude ukládat vykonatelné rozhodnutí, má oprávněný právo domáhat se splnění uložené povinnosti návrhem na nařízení exekuce.

Praha 24. května 2022

Mgr. Lucie Šenková, v. r.
soudkyně